

CRÒNICA

Notes i comentaris

Diumenge passat, 200 choristes aplegats entorn de 30 ensenyes d'altres tantes societats corals del Vallès i el pla de Barcelona, desfilaren per nostres carrers lluint la rojor de la barretina catalana.

Els aplegà en nostra vila el desig d'honorar a un séu company, devot — com diria en Xenius — de la santa conseqüència. Juntaren llurs veus en un sol cant, en elogi d'un chorista de tota la vida; perquè així com hi ha federals de tota la vida, nosaltres no podem imaginar el nostre «Coro» sense sentir la veu grave i veure la corpulència d'en Pere Padró, ni ens podem tampoc imaginar a aquest sense veure'l amb la barretina dels choristes d'en Clavé.

....

El matí del dilluns fou de gros moviment. A una mateixa hora i en dos altars, davant per davant l'un de l'altre, es feu el casament de dues joves parelles amb molta coneixença i simpatia entre nosaltres.

Les *perdigones* no tocaven de peus a terra. Que si la núvia; que si el nuvi; que si el seguiment; que si tants regalos; que si quants convidats...

L'església s'omplí d'aquests, de les que van a veure tots els casaments, no sabem si a glatir o en compliment d'alguna promesa, i d'una multitud més que els hi portà, més que tot, la curiositat.

El trasllat de les comitives a l'església i a cal retratista, i amunt i avall, esperant el dinar, ens feu adonar de la necessitat que hi ha, per a altra diada de tràngol per l'istil, de nomenar-se un *urbano* que en els llocs estratègics de la vila posi ordre i concert a la marxa i direcció dels carruatges.

Als quatre cantons dels carrers d'en Clavé, Santa Esperança i d'en Maspons, hi hagué un moment que no hi hauria pas sobrat en Vicenç de la pipa, per exemple, amb una batuta als dits per a dirigir la munió de jardineres, victòries, tartanes, factons, i carros i camions que s'entrevessaren, talment com en una ciutat de via estreta.

L'interès nacional

reclama dels bons patriotes la preferència per als productes elaborats en la nostra terra

La casa Productos Lácteos S. A.

fabrica en el país (Manlleu) les marques de LLET CONDENSADA

Núria i Victòria

reconegudes per llur excel·lent qualitat i economia de preu

De venda en els millors establiments de Granollers

Nosaltres mirem amb la mateixa curiositat als *dilettanti*, partidaris dels pinnyols, que aquests dies han anat en romiatge a ciutat per a sentir l'Hipòlit Làzaro, com als més modestos que poc temps ha perdien nits per a assistir a la baralla del séu cornetí preferit o del fiscorn nou, en les serenates de qualque poble veí. I ho tenim més bé que ells. Com que és la música el què ens fa sentir; com que és l'obra artística, el què ens commou; tenim l'aventatge de que aquesta, un cop creada, és permanent i invulnerable. Partidaris de conjunts harmònics, el plaer que sentim en escoltar les maravelles de la música, és cosa dolça, suau, d'una bellesa infinita i incomparable, que no te res que veure amb la tensió nerviosa, amb l'ai al cor en què vivim en oir qualque acróbata líric, que juga amb la seva gola talment com amb la seva vida el gimnasta que a cada aplaudiment del públic aficionat a fortes emocions, fa un exercici *més difícil*.

....

Cap dels nostres botiguers, el vespre del dimecres deixà de mirar al cel.

No hi veieren la bellesa de les coses inconegudes que hi troben els poetes i els enamorats, ni les regles de càlcul ma-

temàtic familiars dels que estudien la ciència astronòmica.

Tampoc hi buscaven tant, ells. Més modestos, en alçar els ulls a l'infinit ho feien només per a veure-hi l'estrella que els garantís un bon mercat en el dia següent.

I tenien raó. Feia tres dijous que plovia. I, si a tot arreu ja se sab que carrers mullats, calaixos eixuts, aquí sabem demés, que els que no es fan el dijous ja no es fan cap altre dia.

Sortosament, mils estrelles portaren un són benefactor als nostres botiguers, la nit del dimecres, i el dijous un sol esplèndid il·luminà el nostre mercat i la fira de Cardedeu.

I aquí i allí es feu ple.
Que és el què convenia.

....

Estem en vigílies de Nadal.

La grossa ens menaça, com cada any, sinó que cada any es més grossa.

I cada any té més pretendents.

Pintats als vidres amb blanc d'Espanya, — amb blanc d'Espanya havia d'ésser — veiem números arrengrats de cinc en cinc, que són un continuat turment i una temptació seguida per al jugador.

Cada número que hom llegeix massa detingudament en l'aparador dels establiments que juguen, té un insospitat designi, fa entreveure, per aquesta o aquella coincidència, que de la seva possessió en depèn obtenir les felicitats que en estret lligam van del bràs de la grossa.

I com no és possible a tothom despreciar la sort que en aital forma s'ens atrevessa en el camí, vinga comprar apuntes!

Després, naturalment, no ve la grossa; però mentrestant ja hi ha qui, abans del sorteig i amb l'esqué del blanc d'Espanya, ha tret una rifa d'algunes centes pessetes, que sols ha hagut de suportar el cobrar-les de déu en déu cèntims cada vegada que ha venut una apuntació de pesseta.

....

—Què succeeix? Què passa? Que hi ha vagues, altre cop? — la gent es pregun-

ANISSATS : ALCOHOLS : LICORS : AIXEROPS

**ANÍS
BAGES**

S. A. Bages-Manresa

Sucursals a Madrid, Jaca
Sant Vicenç de Castellet
Sabadell i Vich

**Vermouth
Rossini**

Representant a Granollers

Prim, 107 : MARIO MASÓ : Teléf. 157